

A journal of

**VETERINARY RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTER
LOWER NORTHERN REGION**

จตุสารทางวิชาการ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง

ปีที่ 18 ฉบับที่ 63

(เดือนตุลาคม 2563 – เดือนมีนาคม 2564)

สารจากบรรณาธิการ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมาประเทศไทยต้องเผชิญกับโรคระบาดทั้งในคนและสัตว์ สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในคนยังคงน่าเป็นห่วง เพราะพบผู้ติดเชื้อสะสมเป็นจำนวนกว่าแปดหมื่นรายและมีผู้เสียชีวิตกว่าสี่ร้อยราย ซึ่งแนวโน้มสถานการณ์ยังต้องเฝ้าระวังและปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด

ส่วนโรคระบาดในสัตว์-ประเทศไทยยังคงเฝ้าระวังโรคคอตีบหวัดแอฟริกาในสุกรอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากอาจมีการลักลอบเคลื่อนย้ายสุกรและซากสุกรที่ติดเชื้อเข้ามาในประเทศไทย อีกโรคหนึ่งที่ทางกรมปศุสัตว์ได้ประกาศการพบโรค คือโรคล้มปี สกิน (Lumpy skin disease; LSD) ซึ่งเป็นโรคที่เกิดในโค กระบือ ครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2564 ที่อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ในจุลสารฉบับนี้จะมีเกี่ยวกับโรคล้มปี สกิน มาให้ท่านผู้อ่านได้ทำความรู้จักกับโรคนี้

นอกจากนี้ยังมีบทความเรื่อง การตรวจการปลอมปนน้ำในน้ำนม จากกลุ่มตรวจสอบสินค้าปศุสัตว์ การรับส่งหนังสือทางราชการ จากงานบริหารทั่วไปและ รายงานการชันสูตรโรคสัตว์ (ตุลาคม 63 – มีนาคม 64) จากกลุ่มระบาดวิทยาและสารสนเทศ ซึ่งทางกองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะได้รับความรู้จากจุลสารฉบับนี้และขอให้ผู้อ่านทุกท่านปลอดภัยจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงตลอดไป

กองบรรณาธิการ

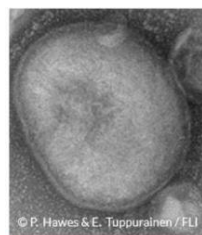
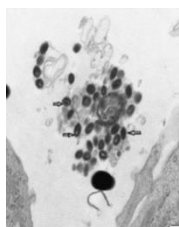
สารบัญ

เรื่อง	หน้า
โรคลัมปี สกิน (Lumpy skin disease)	4 - 6
การตรวจการปลอมปนน้ำในน้ำนม	7 - 9
การรับส่งหนังสือทางราชการ	10 - 13
รายงานการชันสูตรโรคสัตว์ (ตุลาคม 63 - มีนาคม 64)	14 - 16

โรคลัมปี สกิน (Lumpy skin disease)

น.สพ. ดิสรณ์ อรรถาเวช
นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ
กลุ่มชั้นสูตรโรคสัตว์

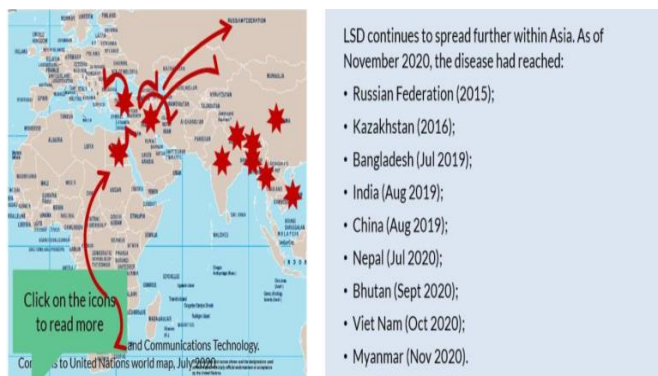
โรคลัมปี สกิน (Lumpy skin disease; LSD) เป็นโรคติดเชื้อไวรัสที่สำคัญใน โค กระบือและสัตว์ป่า เช่น ยีราฟและอิมพาลา แต่ไม่ใช่โรคที่ติดสู่คนได้ เกิดจากเชื้อไวรัสในกลุ่ม Arbovirus เป็น Double-stranded DNA, Family : Poxviridae, Genus : Capripox –LSDV, SPPV, GTPV ระยะฟักตัวของเชื้อ (Incubation period) อยู่ที่ 7-28 วัน ตามรูปที่ 1

รูปที่ 1: แสดงรูปไวรัส LSDV ผ่านกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน

ระบาดวิทยาของโรค (Epidemiology)

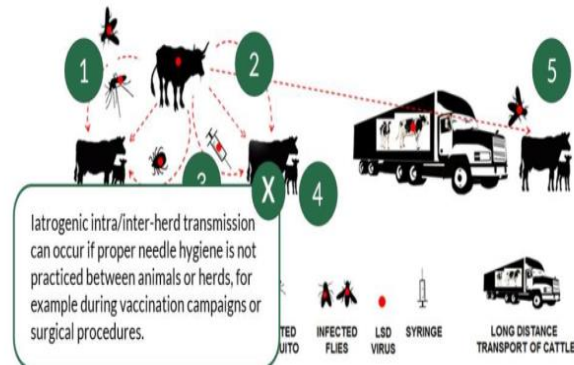
พบโรคครั้งแรกในประเทศแอฟริกาในปี พ.ศ. 2472 และได้แพร่กระจายไปทั่วทวีปแอฟริกา ตะวันออกกลาง ยุโรปตะวันออกเฉียงใต้ตอนกลางเอเชีย ล่าสุดเอเชียใต้และจีน ซึ่งในปี พ.ศ. 2562 พบโรคที่ประเทศจีน และอินเดีย และในปี พ.ศ. 2563 พบในประเทศเวียดนามและประเทศพม่า ซึ่งในปัจจุบันมีการแพร่ระบาดของโรคไปในหลายประเทศ ตามรูปที่ 2

รูปที่ 2: แสดงการระบาดของโรค LSD ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558-2563

การติดต่อ (Transmission)

โรค LSD ติดต่อผ่านทางแมลงดูดเลือด เช่น ยุงลาย (*Aedes aegypti*), แมลงวันคอก (*Stomoxys calcitrans*), เห็บแข็ง (*Amblyomma spp.*) และผ่านทางอุปกรณ์ทางการแพทย์ เช่น เข็มฉีดยา และรถขนส่งตามรูปที่ 3

รูปที่ 3 : การติดต่อของโรค LSD จากช่องทางต่าง ๆ

อาการ (Clinical sign)

สัตว์ที่ติดเชื้อจะมีไข้สูง (อุณหภูมิมากกว่า 40 องศาเซลเซียส) ต่อมน้ำเหลืองโต (subscapular & pre femoral L.N) และมีตุ่มขนาดใหญ่ ประมาณ 2-5 เซนติเมตร ที่ผิวหนังทั่วร่างกาย พบมากที่สุดคือ หัว เต้านม อกอันทะและระหว่างขา ตุ่มที่ขึ้นอาจแตก ตกสะเก็ดและเกิดเป็นเนื้อตาย หรือมีหนองแมลงมาไช อาจพบตุ่มน้ำใสที่เยื่อเมือก ทางเดินหายใจและทางเดินอาหาร ทำให้มีอาการน้ำลายไหล ตาอักเสบ มีตุ่มขึ้นที่เยื่อเมือกตา น้ำตาไหลและมีขี้ตา ในโคนมอาจทำให้น้ำนมลดลง อัตราการป่วยอยู่ที่ 40-100% ส่วนอัตราการตายอยู่ที่ 1-2% ตามรูปที่ 4

รูปที่ 4 : แสดงรอยโรคตุ่มที่ผิวหนังของโรค LSD

การเก็บตัวอย่างส่งตรวจ (Sample collection)

การเก็บตัวอย่างส่งตรวจสามารถเก็บตัวอย่างจากตุ่มสะเก็ดที่ผิวหนัง ซึ่งจะมีปริมาณเชื้อไวรัสมากที่สุด และสามารถเก็บเลือดใส่หลอดเก็บเลือดที่มีสารป้องกันการแข็งตัวของเลือด (EDTA) หรือ เก็บตัวอย่างจาก Nasal swab ใส่หลอด VTM เพื่อส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการด้วยวิธี PCR

เนื่องจากโรค LSD เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสจึงไม่มียารักษาโดยตรง จำเป็นต้องรักษาตามอาการ เช่นการให้ยาปฏิชีวนะและยาลดอาการอักเสบ

การควบคุมและป้องกันโรค (Control and prevention)

การควบคุมป้องกันโรคทำได้โดยการควบคุมสัตว์พาหะที่เป็นแมลง เช่นการการมุ้ง หรือการกำจัดแมลง สัตว์พาหะ การไม่นำสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคเข้าฝูงและควรตรวจโรค LSD ก่อนนำสัตว์เข้าฝูงก่อนทุกครั้ง การใช้ระบบป้องกันภัยทางชีวภาพ (Biosecurity) ในส่วนวัคซีนป้องกันโรคซึ่งเป็นวัคซีนเชื้อเป็น ยังไม่มีการนำเข้ามาใช้ในประเทศไทยแต่อยู่ระหว่างการพิจารณาจากกรมปศุสัตว์ หากเกษตรกรพบสัตว์ป่วย ตาย หรือแสดงอาการสงสัยโรค LSD สามารถแจ้งโรคหรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่สำนักงานปศุสัตว์หรือศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ในพื้นที่

เอกสารอ้างอิง (Reference)

สำนักควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์.2564.องค์ความรู้โรคล้มปี่ สกิน (Lumpy skin disease),

<https://dcontrol.dld.go.th/webnew/index.php/th/news-menu/2018-07-05-02-58-49/book-krut-menu/4939-lumpy-skin-disease>.

Introduction and spread of lumpy skin disease in South, East and Southeast Asia, Food and Agriculture Organization of the United Nations Rome, 2020.

World Organization for Animal Health [OIE]. Technical disease cards [online]. Paris : OIE;2017.Lumpy skin disease. https://www.oie.int/LUMPY_SKIN_DISEASE_FINAL.pdf.

การตรวจการปลอมปนน้ำในน้ำนม

น.สพ. สืบชาติ สัจจวาทิต
นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์

การทดสอบการปลอมปนน้ำในน้ำนม

1. การหาค่าจุดเยือกแข็งในน้ำนม โดยใช้เครื่องหาจุดเยือกแข็ง (Cryoscope) ในน้ำนมดิบคุณภาพดีควรมีค่าจุดเยือกแข็งระหว่าง -0.520 ถึง -0.525 องศาเซลเซียส
2. การหาค่าความถ่วงจำเพาะ โดยใช้เครื่องแล็กโทมิเตอร์ (Lactometer) ซึ่งปกติความถ่วงจำเพาะของน้ำนมอยู่ระหว่าง 1.028 ถึง 1.034 กรัม/ มิลลิลิตร ที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส น้ำนมดิบตามมาตรฐาน มีค่าความถ่วงจำเพาะไม่ต่ำกว่า 1.028 กรัม/ มิลลิลิตร

กรณีที่ 1 การหาค่าจุดเยือกแข็งในน้ำนม

จุดเยือกแข็งที่ผิดปกติอาจเกิดจาก

1. อาหารหยাবคุณภาพต่ำ มีผลทำให้จุดเยือกแข็งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ แก้ไขโดยให้อาหารหยাবคุณภาพดี
2. การเลี้ยงโคด้วยอาหารข้น มีผลทำให้จุดเยือกแข็งใกล้ศูนย์มากกว่าการเลี้ยงด้วยอาหารหยاب เพราะอาหารขข้นมีเยื่อใยน้อย (แก้ไขโดยปรับสัดส่วนอาหารใหม่ โดยเพิ่มอาหารหยাবคุณภาพให้มากขึ้น สังเกตว่าถ้าเลี้ยงอาหารขข้นมากเกินไปจะเริ่มมีอาการหอบ)
3. การให้โคดื่มน้ำสม่ำเสมอ จะทำให้ค่าจุดเยือกแข็งน้อยกว่าการให้น้ำครั้งละมากๆ เพราะการให้น้ำจะสัมพันธ์กับค่า osmotic pressure ในเลือด เมื่อโคดื่มน้ำครั้งละมากๆ แต่นานๆ ครั้ง เช่น การให้น้ำแกโคก่อนรีดนม เป็นต้น จะทำให้ค่าจุดเยือกแข็งเข้าใกล้ศูนย์ แก้ไขโดยเพิ่มจุดให้น้ำสำหรับให้โคสามารถดื่มได้ตลอดเวลา
4. โคนมที่เลี้ยงในภูมิอากาศร้อนจะมีค่าจุดเยือกแข็งสูงขึ้นค่าเข้าใกล้ศูนย์ อาจต้องช่วยโดยการอาบน้ำโค
5. น้ำนมจากโคที่เป็นโรคเต้านมอักเสบจะมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ (แก้ไขปัญหาเต้านมอักเสบ)
6. เป็นความผิดปกติเฉพาะตัวโค ควรคัดตัวที่มีปัญหาทิ้ง
7. น้ำนมเป็นกรด (มีกรดแลคติก มากกว่า 0.18 กรัม/นม 100 มิลลิลิตร) ให้แก้ปัญหเต้านมอักเสบ
8. มีคลอรีนในน้ำนม (แก้ไขกระบวนการรีดนม)
9. เกษตรกรเจตนาเติมเกลือในน้ำนม แก้ไขโดยมาตรการลงโทษที่เข้มงวดของสหกรณ์ หรือทำการสุ่มตรวจพิเศษนอกกรอบการส่งน้ำนมเพื่อตรวจคุณภาพตามปกติ

กรณีที่ 2 การหาค่าความถ่วงจำเพาะ

1. ก่อนใช้ lactodensimeter ต้องอุ่นในกระบอกตวงที่มีน้ำ แซในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ทิ้งไว้ไม่ต่ำกว่า 3 นาที จากนั้นเช็ดให้แห้ง
2. เตรียมตัวอย่างน้ำมัน ประมาณ 150 - 300 มิลลิลิตร ขึ้นกับขนาดของ lactodensimeter และกระบอกตวงน้ำมันที่ใช้ อุ่นตัวอย่างน้ำมันที่ 40 องศาเซลเซียส เพื่อไม่ให้ไขมันจับตัว กลับขวดตัวอย่างไปมาให้ น้ำมันเข้ากัน เทตัวอย่างลงในกระบอกตวงน้ำมันที่ตั้งไว้ในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 20 องศาเซลเซียส โดยให้ระดับน้ำในอ่างสูงกว่าระดับน้ำมันในกระบอกตวงน้ำมัน
3. จุ่ม lactodensimeter ที่อุ่นแล้วลงในกระบอกตวงน้ำมัน เมื่อ lactodensimeter ลอยขึ้น ให้กดลงแล้วปล่อยมือ จากนั้นยก lactodensimeter ขึ้นมาเช็ดก้านให้แห้งและสะอาด แล้วปล่อยลงในกระบอกตวงอีกครั้ง อ่านตัวเลขตรงขีดบนของระดับน้ำมัน ขณะอ่านตัวเลขต้องไม่ให้ lactodensimeter เกาะติดข้างกระบอก
4. น้ำมันที่มีการคืนตัวของไขมัน (oiling off) หรือมีกลิ่นหืนไม่เหมาะที่จะนำมาหาค่าความถ่วงจำเพาะ (ถ.พ).
5. น้ำมันที่มีไขมันสูง ค่า ถ.พ. จะต่ำกว่าปกติ ดังนั้นหากต้องการใช้ค่า ถ.พ. ตัดสิน การปลอมปนน้ำวิธีนี้จะมีความคลาดเคลื่อนสูง
6. lactodensimeter ที่ใช้ส่วนใหญ่สอบเทียบที่ 15 หรือ 20 องศาเซลเซียส ถ้าอุณหภูมิขณะทำการวัดไม่ได้มีค่าเท่ากับ 15 หรือ 20 องศาเซลเซียส ต้องใช้ค่าปรับความถ่วงจำเพาะตามตารางที่ 1 หรือที่ 2 แสดงค่าปรับความถ่วงจำเพาะ จะมีช่วงของอุณหภูมิใกล้กับค่าที่สอบเทียบ ซึ่งเป็น ข้อจำกัดของการใช้ lactodensimeter

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าปรับความถ่วงจำเพาะ

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ค่าปรับ
22.0	+ 0.0005
21.5	+ 0.0004
21.0	+ 0.0003
20.5	+ 0.0001
20.0	0
19.5	- 0.0001
19.0	- 0.0003
18.5	- 0.0004
18.0	- 0.0005

ที่มา : Dairy factory test manual. Pittelkow, W.L. and Vaughan, G.E., 1973.

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าปรับความถ่วงจำเพาะ Quevene lactometer

อุณหภูมิ (องศาฟาเรนไฮต์)	ค่าปรับ
65.0	+ 0.0005
64.0	+ 0.0004
63.0	+ 0.0003
62.0	+ 0.0002
61.0	+ 0.0001
60.0	0
59.0	- 0.0001
58.0	- 0.0002
57.0	- 0.0003
56.0	- 0.0004
55.0	- 0.0005

ที่มา : Laboratory guide in dairy chemistry practicals. Davide L.C. 1977.

ขั้นตอนการรับส่งหนังสือราชการ

นางสุดาดวง ยุทธวงศ์

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

งานบริหารทั่วไป

การรับ-ส่งหนังสือราชการ เป็นส่วนหนึ่งของงานสารบรรณ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 ซึ่งบุคลากรในหน่วยงานราชการจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจในวิธีปฏิบัติงาน การรับ-ส่งหนังสือราชการ ตั้งแต่การจัดพิมพ์เอกสาร หนังสือราชการ ไปจนถึงการส่งเอกสาร หนังสือราชการ ออกสู่หน่วยงานภายนอก และขั้นตอนการรับเอกสาร หนังสือราชการจากหน่วยงานภายนอก เพื่อคัดแยกให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบต่อไป โดยหนังสือราชการแบ่งออกเป็น 6 ชนิดดังนี้

1. หนังสือภายนอก คือ หนังสือติดต่อราชการที่เป็นแบบพิธีโดยใช้กระดาษตราครุฑเป็นหนังสือติดต่อระหว่างส่วนราชการ หรือส่วนราชการ มีถึงหน่วยงานอื่นใดซึ่งมิใช่ส่วนราชการ หรือ ที่มีถึงบุคคลภายนอก ตามรูปที่ 1

The image shows a form for an external official letter. At the top center is the Royal Coat of Arms of Thailand. To the right of the coat of arms is the text 'แบบหนังสือภายนอก'. Below the coat of arms, there are fields for 'ที่ ศบ.๐๕๕๙.๐๑๑๘/๑' and '๑๖ มี.ค. ๒๕๖๑'. The main body of the form contains fields for 'เรื่อง', 'เรียน', 'อ้างถึง', 'สิ่งที่ส่งมาด้วย', 'ภาคเหตุ', 'ภาคความประสงค์', and 'ภาคสรุป'. Each field has a red label '(๑ Enter + Backspace x ๒)'. Below these fields is a section for 'ขอแสดงความนับถือ' with a red label '(๑ Enter)'. At the bottom left, there is a section for 'ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง' with contact information: โทร. ๐ ๕๑๓๑๑ ๕๒๒๓๑, โทรสาร ๐ ๕๑๓๑๑ ๕๒๓๐๐, ไปรษณีย์มีสี่ทศวรรษ (ถ้ามี), and 'สำนักงาน (ถ้ามี)'. At the bottom right, there is a section for 'หมายเหตุ' with a red label '(๑ Enter)'. The form is enclosed in a rectangular border with a blue arrow pointing to the right on the left side and a blue arrow pointing to the left on the right side.

รูปที่ 1 ตัวอย่างหนังสือภายนอก

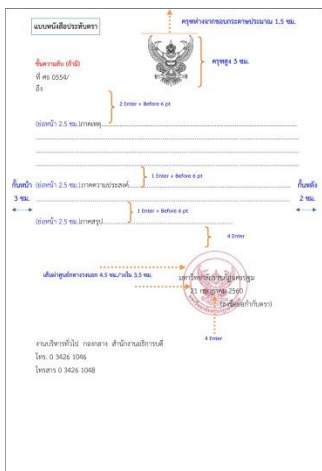
2. หนังสือภายใน คือ หนังสือติดต่อราชการที่เป็นแบบพิธีน้อยกว่าหนังสือ ภายนอก เป็น

หนังสือติดต่อภายในกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัดเดียวกัน ใช้กระดาษบันทึก ข้อความ (การใช้หนังสือภายใน ส่วนราชการมักนิยมใช้เฉพาะเรื่องติดต่อภายในกรมเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ หากมีหนังสือไปต่างกรมแม้อยู่ในกระทรวงเดียวกันมักนิยมใช้หนังสือราชการ ภายนอก) ตามรูปที่ 2

The image shows a form for an internal official letter. At the top center is the Royal Coat of Arms of Thailand. To the right of the coat of arms is the text 'แบบหนังสือภายใน'. Below the coat of arms, there are fields for 'ที่ ศบ.๐๕๕๙.๐๑๑๘/๑' and '๑๖ มี.ค. ๒๕๖๑'. The main body of the form contains fields for 'เรื่อง', 'เรียน', 'อ้างถึง', 'สิ่งที่ส่งมาด้วย', 'ภาคเหตุ', 'ภาคความประสงค์', and 'ภาคสรุป'. Each field has a red label '(๑ Enter + Backspace x ๒)'. Below these fields is a section for 'ขอแสดงความนับถือ' with a red label '(๑ Enter)'. At the bottom left, there is a section for 'ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง' with contact information: โทร. ๐ ๕๑๓๑๑ ๕๒๒๓๑, โทรสาร ๐ ๕๑๓๑๑ ๕๒๓๐๐, ไปรษณีย์มีสี่ทศวรรษ (ถ้ามี), and 'สำนักงาน (ถ้ามี)'. At the bottom right, there is a section for 'หมายเหตุ' with a red label '(๑ Enter)'. The form is enclosed in a rectangular border with a blue arrow pointing to the right on the left side and a blue arrow pointing to the left on the right side.

รูปที่ 2 ตัวอย่างหนังสือภายใน

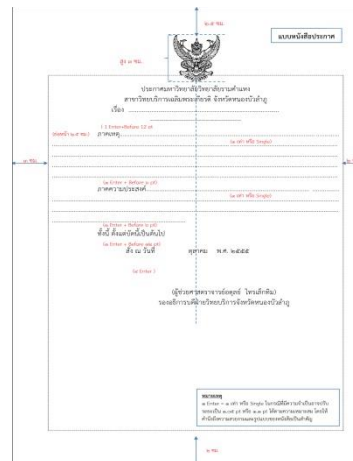
3. หนังสือประทับตรา คือ หนังสือที่ใช้ประทับตราแทนการลงชื่อของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป โดยให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกอง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป เป็นผู้รับผิดชอบลงชื่อย่อกำกับตราหนังสือประทับตราให้ใช้ได้ทั้งระหว่างส่วนราชการกับส่วนราชการ และระหว่างส่วนราชการกับบุคคลภายนอก เฉพาะกรณีที่ไม่ใช่เรื่องสำคัญรูปที่ 3

รูปที่ 3 แสดงหนังสือประทับตรา

4. หนังสือสั่งการ มี 3 ชนิด ได้แก่ คำสั่ง ระเบียบ และข้อบังคับ

- คำสั่ง คือ บรรดาข้อความที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง

รูปที่ 5 ตัวอย่างหนังสือประชาสัมพันธ์

6. หนังสือที่เจ้าหน้าที่ทำขึ้นหรือรับไว้เป็นหลักฐานในราชการ คือ หนังสือที่เจ้าหน้าที่ทำขึ้นนอกจากที่กล่าวแล้วข้างต้น หรือหนังสือที่หน่วยงานอื่นใดซึ่งมิใช่ส่วนราชการหรือบุคคลภายนอกมีมาถึงส่วนราชการ และส่วนราชการรับไว้เป็นหลักฐานของทางราชการ มี 4 ชนิด คือ หนังสือรับรอง รายงานการประชุม บันทึกและหนังสืออื่น

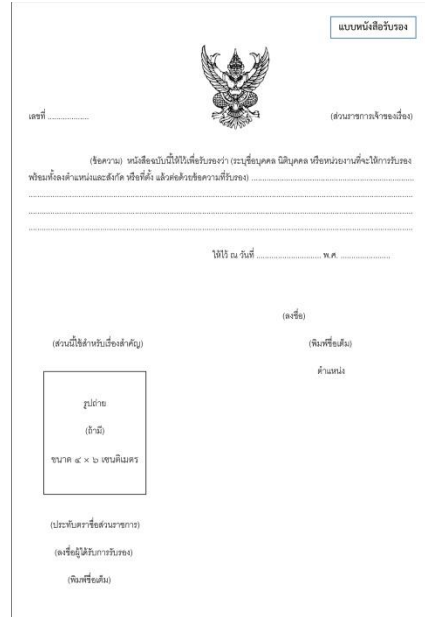
- หนังสือรับรอง คือ หนังสือที่ส่วนราชการออกให้เพื่อรับรองแก่บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดให้ปรากฏแก่บุคคลโดยทั่วไป ไม่จำเพาะเจาะจง ให้ใช้กระดาศษครุฑ

- รายงานการประชุม คือ การบันทึกความคิดเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุมและมติของที่ประชุมไว้เป็นหลักฐาน

- บันทึก คือ ข้อความซึ่งผู้ได้บังคับบัญชาเสนอต่อผู้บังคับบัญชา หรือผู้บังคับบัญชาสั่งการแก่ผู้ได้บังคับบัญชา หรือข้อความที่เจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานระดับต่ำกว่า ส่วนราชการระดับกรม

ติดต่อกันในการปฏิบัติราชการ โดยปกติให้ใช้ กระดาษบันทึกข้อความ

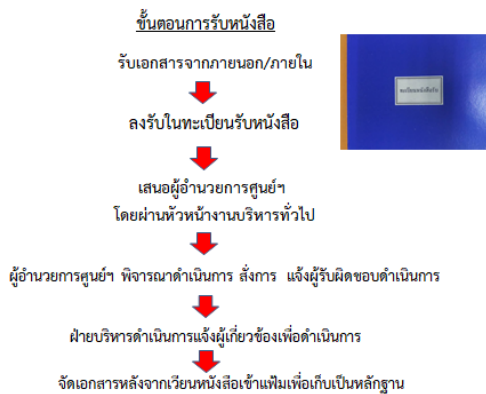
- **หนังสืออื่น** คือ หนังสือหรือเอกสารอื่นใด ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพื่อ เป็นหลักฐานในทางราชการ ซึ่งรวมถึงภาพถ่าย ฟิล์ม แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพด้วย หรือหนังสือ ของบุคคลภายนอกที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ ได้รับเข้าทะเบียนรับหนังสือของทางราชการแล้ว มี รูปแบบตามที่กระทรวง ทบวง กรมจะกำหนดขึ้นใช้ ตามความเหมาะสม เว้นแต่มีแบบตามกฎหมาย เฉพาะเรื่องให้ทำตามแบบ เช่น โฉนด แผนที่ แบบ แผนผัง สัญญา คำร้อง เป็นต้น

รูปที่ 6 ตัวอย่างหนังสือที่เจ้าหน้าที่ทำขึ้นหรือรับไว้ เป็นหลักฐานในราชการ

ขั้นตอนการรับหนังสือราชการ

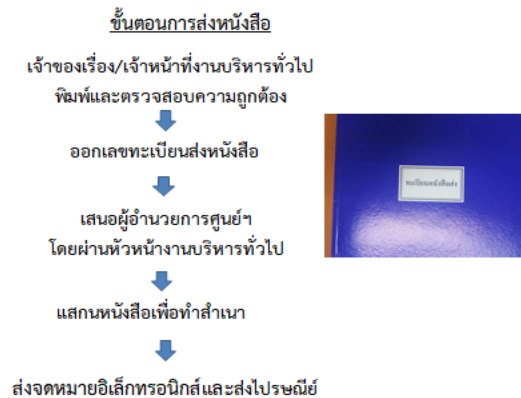
การรับหนังสือ หมายถึง การรับหนังสือจาก ส่วนราชการ หน่วยงานเอกชนและบุคคลซึ่งมีมาจาก ภายนอกและภายใน หนังสือที่รับไว้แล้วนั้นเรียกว่า “หนังสือรับ” โดยมีขั้นตอนการรับหนังสือราชการ ตามรูปที่ 1

รูปที่ 1 แสดงขั้นตอนการรับหนังสือราชการ

ขั้นตอนการส่งหนังสือราชการ

เป็นการส่งหนังสือหรือเอกสารทางราชการออกนอกหน่วยงานซึ่งหนังสือราชการภายนอก หมายถึง หนังสือที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างส่วนราชการ กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด หรือส่วนราชการที่มีหนังสือถึงหน่วยงานอื่นที่มีใช้ส่วนราชการหรือบุคคลภายนอก กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือราชการให้ใช้โดยมีขั้นตอนการส่งหนังสือราชการตามรูปที่ 2

รูปที่ 2 แสดงขั้นตอนการส่งหนังสือราชการ

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานรัฐมนตรี ฝ่ายบริหารทั่วไป (2563) . คู่มือการปฏิบัติงาน (Work Manual) กระบวนการ การรับ-ส่งหนังสือราชการ ในระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานรัฐมนตรี , <https://www.opsmoac.go.th/changema-files-422891791833>.

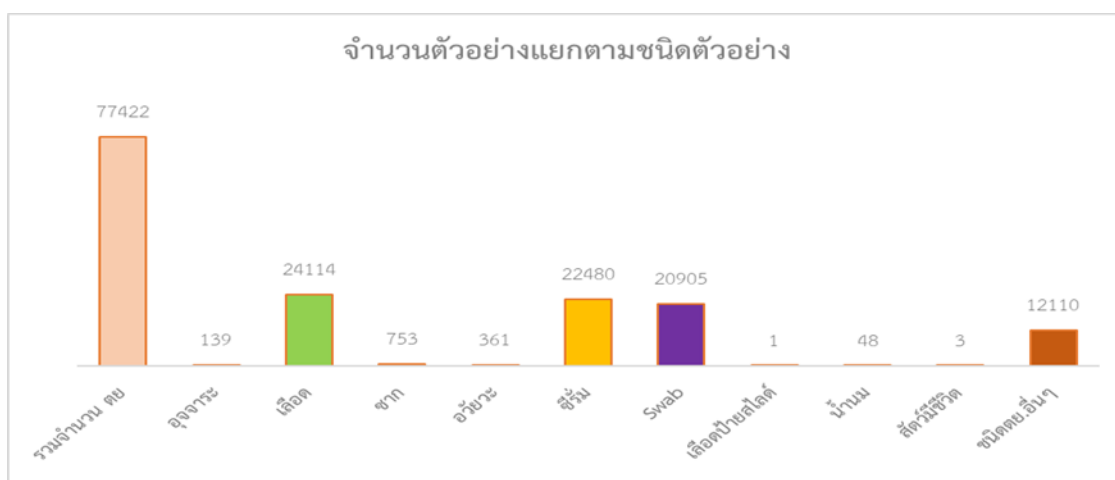
การเขียนหนังสือราชการ “ประเภทของหนังสือราชการ” 8 มิถุนายน 2562. <https://trainflix.com/สาระน่ารู้/ประเภทหนังสือราชการ>.

รายงานการชันสูตรโรคสัตว์ (ตุลาคม 63 – มีนาคม 64)

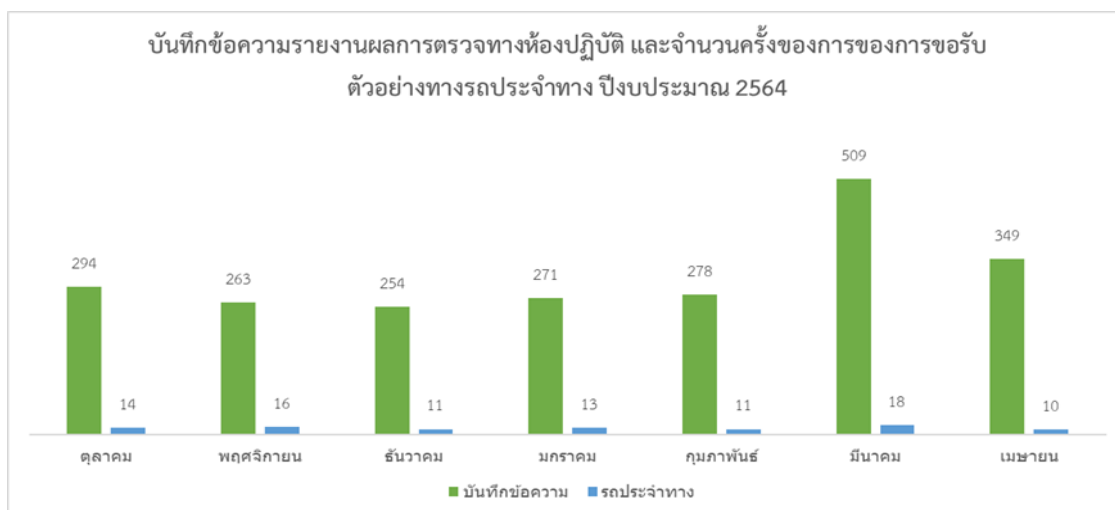
สพ.ญ. กมลทิพย์ เสนาชัย
 นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ

สพ.ญ. รอยพิมพ์ มะพงษ์เพ็ง
 นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ
 กลุ่มระบาดวิทยาและสารสนเทศ

กลุ่มระบาดวิทยาและสารสนเทศ ศวพ. ภาคเหนือตอนล่าง ดำเนินการรับและจัดการตัวอย่างส่งตรวจ กลุ่มชันสูตรโรคสัตว์ (ตั้งแต่ ต.ค.2563 - มี.ค.2564) จากเกษตรกร 17,252 ราย จำนวน 111,580 ตัวอย่าง (ภาพที่ 1) ส่งรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ โดยจัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ จำนวน 2,218 ฉบับ และขออนุมัติรับตัวอย่างทางรถประจำทาง 93 ครั้ง (ภาพที่ 2)

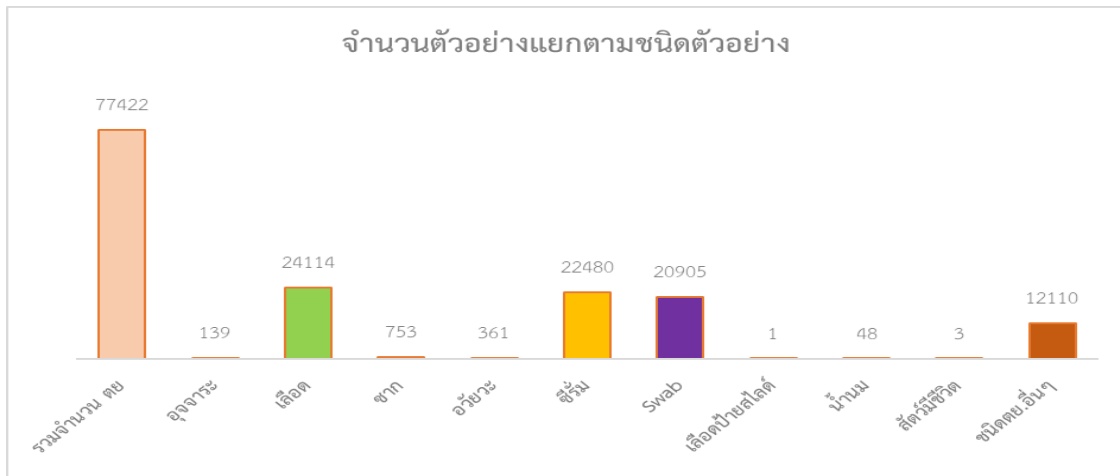

ภาพที่ 1 จำนวนเกษตรกร และจำนวนตัวอย่างส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ ปีงบประมาณ 2564

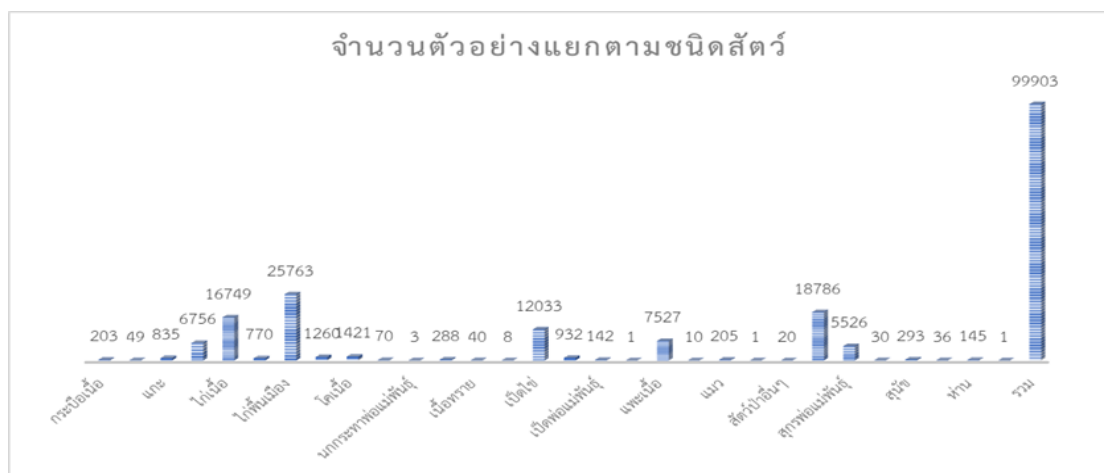
ภาพที่ 2 จำนวนบันทึกข้อความรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการขออนุมัติรับส่งตัวอย่างทางรถประจำทาง ปีงบประมาณ 2564

ในปีงบประมาณ 2564 (ตั้งแต่ ต.ค.2563 - มี.ค.2564) มีตัวอย่างที่ส่งตรวจเข้ามาในกลุ่มชั้นสูตรโรคสัตว์ จำนวนทั้งสิ้น 77,422 ตัวอย่าง แบ่งเป็นตัวอย่างซีรัม 22,480 ตัวอย่าง เลือดปายสไลด์ 1 ตัวอย่าง เลือด 24,114 ตัวอย่าง ซากสัตว์ 753 ตัวอย่าง น้่านม 48 ตัวอย่าง อวัยวะสัตว์ 361 ตัวอย่าง อุจจาระสัตว์ 139 ตัวอย่าง สวอป 20,905 ตัวอย่าง สัตว์มีชีวิต 3 ตัวอย่าง และตัวอย่างอื่นๆ 12,110 ตัวอย่าง (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ส่งตรวจ

จำนวนตัวอย่างเมื่อเปรียบเทียบตามชนิดสัตว์จะพบว่าเป็นตัวอย่างจากไก่มากที่สุด (ไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่พ่อแม่พันธุ์) 50,038 ตัวอย่าง รองลงมาคือสุกร 24,312 ตัวอย่าง โคเนื้อและโคนม 14,022 ตัวอย่าง เป็ด 12,965 ตัวอย่าง แพะ 7,528 ตัวอย่าง แกะ 835 ตัวอย่าง สัตว์เลี้ยง 498 ตัวอย่าง นกธรรมชาติ 288 ตัวอย่าง กระบือ 203 ตัวอย่าง ห่าน 145 ตัวอย่าง สัตว์ป่า 110 ตัวอย่าง นกกระทา 70 ตัวอย่าง กวาง 49 ตัวอย่าง ม้า 10 ตัวอย่าง สัตว์ทดลอง 36 ตัวอย่าง และอื่นๆ 1 ตัวอย่าง (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 จำนวนตัวอย่างแยกตามชนิดสัตว์

สรุปโรคสำคัญที่ตรวจพบในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ปีงบประมาณ 2564 (ตั้งแต่ ต.ค.2563 - มี.ค.2564)

โรคที่ตรวจพบ	จังหวัด										รวม	% การพบโรค
	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี			
Brucellosis	4	8	11	4	1	2	5	3	2	40	48.19	
Infectious Bronchitis	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1.20	
Porcine respiratory and reproductive syndrome	0	1	0	0	1	0	1	1	1	5	6.02	
Haemorrhagic septisemia	0	0	0	2	1	0	0	0	0	3	3.61	
Melioidosis	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1.20	
Theileriosis	0	0	0	0	3	1	5	0	0	9	10.84	
Trypanosomosis	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1.20	
Anaplasmosis	0	0	0	0	0	1	1	0	0	2	2.41	
Erysipelas	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1.20	
Trichinosis	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1.20	
Coccidiosis	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1.20	
Salmonellosis	2	0	0	0	0	0	0	1	0	3	3.61	
Equine infectious anemia	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1.20	
Caprine arthritis encephalitis	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1.20	
Foot and mouth disease (unidentified type)	0	0	0	5	0	0	0	0	0	5	6.02	
Mastitis	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1.20	
Rabies	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1.20	
Blackleg	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1.20	
Avian Mycoplasmosis	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1.20	
Classical swine fever	0	0	0	0	0	0	0	3	0	3	3.61	
Fowl cholera	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1.20	
รวม	6	10	12	12	8	6	13	12	4	83	100	

ภาพที่ 5 สรุปโรคสำคัญที่ตรวจพบในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง

9 หมู่ 15 ถนนพิษณุโลก-หล่มสัก ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก 65130

โทรศัพท์ 0-5531 3137-39 E-mail: vrd_sn@dld.go.th Website: vrd-sn.dld.go.th

ที่ปรึกษา: ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง

กองบรรณาธิการ

นางสาวกมลทิพย์ เสนาชัย นางสาวรอยพิมพ์ มะพงษ์เพ็ง นายสีบชาติ สัจจวาทิต นายธีรพงษ์ พรหมปัญญา

นายดิศกรณ์ อรรถาเวช นางสาวสุวรรณี ตันรัตนวงศ์ นางนงลักษณ์ แสงแก้ว นางสาวโยธกานต์ สิงห์วงศ์

นายชัยณรงค์ กุลฉิม นางสาววิลาวรรณ บุญจันทร์ นางสาวดารณี นาคโอภาส

นางสาวปพิชญา มากล้ำ นายนคณศวร เณรบำรุง นางสาวเปี่ยมภัรกริรมย์ เพ็ญสุวรรณ

นายธัญชิต โคกทอง